

I

(Informacje)

RADA

WSPÓLNE STANOWISKO (WE) NR 30/2005

przyjęte przez Radę w dniu 18 lipca 2005 r.

w sprawie przyjęcia dyrektywy 2005/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... w sprawie baterii i akumulatorów oraz odpadów w postaci baterii i akumulatorów i uchylające dyrektywę 91/157/EWG

(2005/C 264 E/01)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1, jak również jego art. 95 ust. 1 w związku z art. 4, 5 i 18 niniejszej dyrektywy,

uwzględniając wniosek Komisji, ⁽¹⁾uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, ⁽²⁾uwzględniając opinię Komitetu Regionów, ⁽³⁾stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu, ⁽⁴⁾

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wskazane jest, aby zharmonizować środki krajowe dotyczące baterii i akumulatorów oraz odpadów w postaci baterii i akumulatorów. Podstawowym celem niniejszej dyrektywy jest zminimalizowanie ujemnego wpływu baterii i akumulatorów oraz odpadów w postaci baterii i akumulatorów na środowisko, a tym samym przyczynienie się do ochrony, utrzymania i poprawy jakości środowiska. Dlatego też podstawę prawną stanowi art. 175 ust. 1 Traktatu. Jednakże właściwym jest również podjęcie środków na poziomie Wspólnoty na podstawie art. 95 ust. 1 Traktatu w celu zharmonizowania wymogów dotyczących zawartości metali ciężkich

w bateriach i akumulatorach oraz wymogów dotyczących ich etykietowania, oraz w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego i uniknięcia zniekształcenia konkurencji w ramach Wspólnoty.

- (2) Komunikat Komisji z dnia 30 lipca 1996 r. w sprawie przeglądu strategii wspólnotowej dotyczącej gospodarowania odpadami ustanowił wytyczne dla przyszłej wspólnotowej polityki w zakresie odpadów. Komunikat ten podkreśla potrzebę redukcji ilości substancji niebezpiecznych w odpadach oraz wskazuje na potencjalne korzyści wynikające z obejmujących całą Wspólnotę przepisów ograniczających obecność takich substancji w produktach i w procesie produkcyjnym. Komunikat stwierdza dalej, że w przypadku gdy nie można uniknąć powstawania odpadów, takie odpady powinny być, z uwagi na ich materiał lub energię, ponownie wykorzystane lub poddane procesowi odzysku.

- (3) Dyrektywa Rady 91/157/EWG z dnia 18 marca 1991 r. w sprawie baterii i akumulatorów zawierających niektóre substancje niebezpieczne ⁽⁵⁾ spowodowała zbliżenie przepisów prawnych Państw Członkowskich w tej dziedzinie. Jednakże cele tej dyrektywy nie zostały w pełni osiągnięte. Decyzja nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽⁶⁾ oraz dyrektywa 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 96 z 21.4.2004, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. C 117 z 30.4.2004, str. 5.

⁽³⁾ Dz.U. C 121 z 30.4.2004, str. 35.

⁽⁴⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 20 kwietnia 2004 r. (C 104E z 30.4.2004, str. 354), wspólne stanowisko Rady z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 78 z 26.3.1991, str. 38. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Komisji 98/101/WE (Dz.U. L 1 z 5.1.1999, str. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) ⁽¹⁾ również podkreśliły potrzebę przeglądu dyrektywy 91/157/EWG. Dlatego też, w celu uzyskania przejrzystości, należy dokonać przeglądu dyrektywy 91/157/EWG i nadać nowe brzmienie.

- (4) W celu osiągnięcia swoich celów w zakresie środowiska, niniejsza dyrektywa zakazuje wprowadzania do obrotu niektórych baterii i akumulatorów zawierających rtęć lub kadm. Promuje ona również wysoki poziom zbiórki i recyklingu odpadów w postaci baterii i akumulatorów, a także usprawnione działania na rzecz środowiska podejmowane przez wszystkie podmioty zaangażowane w cykl życia baterii i akumulatorów, np. producentów, dystrybutorów i użytkowników końcowych, a w szczególności podmioty bezpośrednio zaangażowane w przetwarzanie i recykling odpadów w postaci baterii i akumulatorów. Niezbędne do osiągnięcia tego celu przepisy szczególne stanowią uzupełnienie istniejącego prawodawstwa wspólnotowego w zakresie odpadów, w szczególności dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów ⁽²⁾, dyrektywy Rady 1999/31/WE z 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów ⁽³⁾ oraz dyrektywy 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów ⁽⁴⁾.
- (5) W celu zapobieżenia usuwaniu odpadów po bateriach i akumulatorach w sposób zanieczyszczający środowisko oraz w celu uniknięcia dezorientacji użytkowników końcowych w zakresie różnych wymogów dotyczących gospodarowania odpadami dla różnych baterii i akumulatorów, niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie do wszystkich baterii i akumulatorów wprowadzanych do obrotu na obszarze Wspólnoty. Tak szeroko określony zakres zastosowania powinien również zapewnić korzyści skali przy zbiórce i recyklingu, jak również optymalną oszczędność zasobów.
- (6) Niezawodne baterie i akumulatory mają podstawowe znaczenie dla bezpieczeństwa wielu produktów, urządzeń i usług, a także stanowią bardzo ważne źródło energii w naszym społeczeństwie.
- (7) Właściwe jest dokonanie rozróżnienia pomiędzy bateriami i akumulatorami przenośnymi z jednej strony a bateriami i akumulatorami przemysłowymi i samochodowymi z drugiej. Unieszkodliwianie baterii i akumulatorów przemysłowych i samochodowych w składowiskach ziemnych lub poprzez spalanie powinno być zabronione.
- (8) Przykładami baterii i akumulatorów przemysłowych są wszystkie baterie i akumulatory przeznaczone wyłącznie do celów przemysłowych lub zawodowych. Zalicza się do nich również baterie i akumulatory wykorzystywane do awaryjnego lub rezerwowego zasilania energetycznego w szpitalach, na lotniskach lub w biurach, baterie i akumulatory używane w pociągach lub w samolotach oraz baterie i akumulatory używane na morskich platformach wiertniczych i w łatarniach morskich. Obejmuje to również baterie i akumulatory przeznaczone wyłącznie

do podręcznych terminali płatniczych w sklepach i restauracjach, czytników kodów kreskowych w sklepach, profesjonalnego sprzętu wideo dla stacji telewizyjnych i profesjonalnych studiów, latarek górniczych i latarek dla nurków umieszczonych na hełmach górników i nurków, rezerwowe baterie i akumulatory do drzwi uruchamianych elektrycznie zapobiegające ich blokowaniu lub przytrzaśnięciu osób, baterie i akumulatory używane w oprzyrządowaniu lub w różnorodnych typach sprzętu pomiarowego i oprzyrządowania oraz baterii i akumulatorów używanych w powiązaniu z płytką ogniwa słonecznego, urządzeniami fotogalwanicznymi i innymi urządzeniami wykorzystującymi energię odnawialną. Baterie i akumulatory przemysłowe obejmują również baterie i akumulatory używane w pojazdach z napędem elektrycznym, takich jak samochody, wózki inwalidzkie, rowery, pojazdy używane na lotnisku i pojazdy do przewozu automatycznego, z napędem elektrycznym. Oprócz tej niewyczerpującej listy przykładów, za przemysłowe powinno się uznać wszystkie baterie lub akumulatory, które nie są szczelnie zamknięte ani nie są bateriami lub akumulatorami samochodowymi.

- (9) Przykładami baterii lub akumulatorów przenośnych, do których należą wszystkie baterie i akumulatory szczelnie zamknięte, które przeciętna osoba może bez trudności przenosić ręcznie i które nie są bateriami lub akumulatorami ani samochodowymi, ani przemysłowymi są baterie jednoogniowe (takie jak baterie typu AA i AAA) oraz baterie i akumulatory używane przez konsumentów lub zawodowo w telefonach przenośnych, komputerach przenośnych, elektronarzędziach bezprzewodowych, zabawkach i sprzęcie gospodarstwa domowego, takim jak elektryczne szczoteczki do zębów i golarki elektryczne oraz odkurzacze przenośne (w tym podobny sprzęt używany w szkołach, sklepach, restauracjach, na lotniskach, w urzędach czy szpitalach), a także każdą baterię, którą konsument może używać w gospodarstwie domowym do zwykłych celów.
- (10) Komisja powinna ocenić potrzebę dostosowania niniejszej dyrektywy, uwzględniając dostępne informacje techniczne i naukowe. W szczególności, Komisja powinna dokonać przeglądu wyłączenia spod zakazu dotyczącego kadmu dla baterii i akumulatorów przenośnych przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych. Przykładami elektronarzędzi bezprzewodowych są narzędzia używane przez konsumentów oraz zawodowo do toczenia, frezowania, szlifowania, rozdrabniania, piłowania, cięcia, ścinania, wiercenia, przebijania otworów, wykrawania, uderzania młotkiem, nitowania, śrubowania, polerowania lub podobnej obróbki drewna, metalu i innych materiałów, jak również do koszenia, cięcia i innych prac ogrodowych.
- (11) Komisja powinna również monitorować, a Państwa Członkowskie powinny wspierać postęp technologiczny, który powoduje, że baterie i akumulatory są bardziej przyjazne dla środowiska przez cały cykl ich życia, w tym poprzez uczestnictwo w systemie zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego we Wspólnocie (EMAS).

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, str. 24. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2003/108/WE (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 106).

⁽²⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 182 z 16.7.1999, str. 1. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 332 z 28.12.2000, str. 91.

- (12) Aby chronić środowisko, powinno się zbierać odpady powstałe z baterii i akumulatorów. Dla baterii i akumulatorów przenośnych powinno się stworzyć systemy zbiórki odpadów, tak aby zapewnić wysoki poziom zbiórki. Oznacza to stworzenie systemów zbiórki odpadów, tak aby użytkownicy końcowi mogli usuwać odpady w postaci baterii i akumulatorów przenośnych w dogodny sposób i nieodpłatnie. Dla różnych typów baterii i akumulatorów właściwe są różne systemy zbiórki i różne regulacje dotyczące ich finansowania.
- (13) Wskazane jest, aby Państwa Członkowskie osiągnęły wysokie wskaźniki zbiórki i recyklingu dla odpadów w postaci baterii i akumulatorów w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska i odzysku materiałowego na całym obszarze Wspólnoty. Niniejsza dyrektywa powinna zatem wyznaczyć minimalne cele zbiórki i recyklingu dla Państw Członkowskich. Właściwym jest obliczenie wskaźnika poziomu zbiórki na podstawie średniej rocznej sprzedaży w latach poprzednich, tak aby dla wszystkich Państw Członkowskich określić porównywalne cele, które są proporcjonalne w stosunku do krajowego poziomu zużycia baterii.
- (14) Dla baterii i akumulatorów kadmowych i ołowiowych należy ustanowić szczegółowe wymogi w zakresie recyklingu w celu osiągnięcia na całym obszarze Wspólnoty wysokiego poziomu odzysku materiałowego oraz w celu zapobiegania rozbieżnościom pomiędzy Państwami Członkowskimi.
- (15) Wszystkie zainteresowane strony powinny mieć możliwość uczestniczenia w systemach zbiórki, przetwarzania i recyklingu. Systemy te powinny być tak zaprojektowane, aby uniknąć dyskryminacji produktów przywożonych, ograniczeń w handlu lub zniekształceń konkurencji.
- (16) Systemy zbiórki i recyklingu powinny być zoptymalizowane, w szczególności w celu zminimalizowania kosztów oraz negatywnego wpływu transportu na środowisko. Systemy przetwarzania i recyklingu powinny wykorzystywać najlepsze dostępne techniki w rozumieniu art. 2 ust. 11 dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli. ⁽¹⁾
- (17) Podstawowe zasady finansowania gospodarowania odpadami w postaci baterii i akumulatorów powinny zostać określone na poziomie wspólnotowym. Systemy finansowania powinny pomagać w osiągnięciu wysokich wskaźników poziomu zbiórki i recyklingu oraz wpływać na zasadę odpowiedzialności producenta. Producenci powinni zatem ponosić koszty zbiórki, przetwarzania i recyklingu wszystkich zebranych baterii i akumulatorów po odliczeniu zysku ze sprzedaży odzyskanych materiałów. Jednakże stosowanie, pod pewnymi warunkami, zasad *de minimis* do małych producentów mogłoby być uzasadnione.
- (18) W celu osiągnięcia celów zbiórki konieczne jest dostarczenie użytkownikom końcowym informacji na temat zalet zbiórki selektywnej, dostępnych systemów zbiórki oraz roli użytkowników końcowych w gospodarowaniu odpadami w postaci baterii i akumulatorów. Należy dokonać szczegółowych ustaleń w zakresie systemu etykietowania, który powinien zapewnić użytkownikom końcowym przejrzystą, rzetelną i zrozumiałą informację na temat baterii i akumulatorów oraz metali ciężkich, które zawierają.
- (19) Jeżeli Państwa Członkowskie, w celu osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy, a w szczególności wysokich wskaźników poziomu selektywnej zbiórki i recyklingu, używają instrumentów ekonomicznych, takich jak zróżnicowane stawki podatkowe, powinny odpowiednio poinformować o tym Komisję.
- (20) Aby monitorować postępy w osiąganiu celów niniejszej dyrektywy, niezbędne są rzetelne i porównywalne dane na temat ilości baterii i akumulatorów wprowadzanych do obrotu, zbieranych i poddawanych recyklingowi.
- (21) Państwa Członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia przepisów niniejszej dyrektywy oraz zapewnić, aby były one wykonywane. Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (22) Rada, zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽²⁾, powinna zachęcać Państwa Członkowskie do sporządzania, dla ich własnych celów i w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które w możliwie najszerszym zakresie będą odzwierciedlały korelacje pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji oraz do udostępniania ich opinii publicznej.
- (23) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽³⁾.
- (24) Z uwagi na fakt, że cele niniejszej dyrektywy, tj. ochrona środowiska i zapewnienie właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego, nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez Państwa Członkowskie, a w związku z tym z uwagi na rozmiary lub skutki proponowanych działań możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza ponad to, co jest konieczne dla osiągnięcia tych celów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

⁽²⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

⁽³⁾ Dz. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

(25) Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla prawodawstwa wspólnotowego w zakresie wymogów bezpieczeństwa, jakości i zdrowia oraz szczególnych wspólnotowych przepisów prawnych w zakresie gospodarowania odpadami, w szczególności dyrektywy 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji ⁽¹⁾ oraz dyrektywy 2002/96/WE.

(26) Jeżeli chodzi o odpowiedzialność producenta, producenci baterii i akumulatorów, a także producenci innych produktów, których część składową stanowi bateria lub akumulator, są odpowiedzialni za gospodarowanie odpadami po bateriach i akumulatorach, które wprowadzają do obrotu. Niezbędne jest elastyczne podejście w celu umożliwienia działania systemów finansowych, które uwzględniłyby różniące się między sobą uwarunkowania krajowe oraz istniejące systemy, w szczególności te stworzone w celu osiągnięcia zgodności z dyrektywą 2000/53/WE oraz z dyrektywą 2002/96/WE, i które nie skutkowałyby podwójnymi obciążeniami.

(27) Dyrektywa 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym ⁽²⁾ nie znajduje zastosowania do baterii i akumulatorów używanych w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

(28) Baterie i akumulatory przemysłowe i samochodowe używane w pojazdach powinny spełniać wymogi określone w dyrektywie 2000/53/WE, w szczególności w jej art. 4. Dlatego też powinno zakazać się używania kadmu w bateriach i akumulatorach przemysłowych w pojazdach o napędzie elektrycznym, o ile nie są one objęte wyłączeniem na podstawie załącznika II do tej dyrektywy.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia:

- 1) przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów; oraz
- 2) szczegółowe przepisy dotyczące zbiórki, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania odpadów w postaci baterii i akumulatorów w celu uzupełnienia odpowiednich przepisów prawnych Wspólnoty w zakresie odpadów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 21.10.2000, str. 34. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2002/525/WE (Dz.U. L 170 z 29.6.2002, str. 81).

⁽²⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, str. 19.

Artykuł 2

Zakres zastosowania

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wszelkiego typu baterii i akumulatorów, niezależnie od ich kształtu, pojemności, wagi, składu materiałowego czy użycia. Stosuje się ją bez uszczerbku dla dyrektywy 2000/53/WE i dyrektywy 2002/96/WE.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do baterii i akumulatorów używanych w:

- a) sprzęcie związanym z ochroną podstawowych interesów bezpieczeństwa Państw Członkowskich, broni, amunicji i sprzęcie wojennym, z wyłączeniem produktów, które nie są przeznaczone specjalnie do celów wojskowych;
- b) sprzęcie przeznaczonym do wysłania w przestrzeń kosmiczną.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy, stosuje się następujące definicje:

- 1) „bateria” lub „akumulator” oznacza każde źródło energii elektrycznej wytwarzanej przez bezpośrednie przetwarzanie energii chemicznej, składające się z jednego lub kilku pierwotnych ogniw baterii (nienadających się do powtórnego naładowania) lub składające się z jednego lub kilku wtórnych ogniw baterii (nadających się do powtórnego naładowania);
- 2) „zestaw baterii” oznacza każdy zespół baterii lub akumulatorów połączonych ze sobą i/lub otoczonych zewnętrzną osłoną, tak aby tworzyły kompletną całość, która nie jest przeznaczona do dzielenia na części ani otwierania przez użytkownika końcowego;
- 3) „bateria lub akumulator przenośny” oznacza baterię lub akumulator, który:
  - a) jest szczelnie zamknięty; oraz
  - b) może być ręcznie przenoszony; oraz
  - c) nie jest ani baterią ani akumulatorem przemysłowym, ani też baterią ani akumulatorem samochodowym;
- 4) „ogniwo guzikowe” oznacza każdą małą, okrągłą przenośną baterię lub akumulator, których średnica jest większa niż wysokość oraz które wykorzystane są do specjalnych celów, takich jak aparaty słuchowe, zegarki, mały sprzęt przenośny lub do zasilania rezerwowego;
- 5) „bateria lub akumulator samochodowy” oznacza każdą baterię lub akumulator używany w rozrusznikach samochodowych, oświetleniu lub zapłonie samochodu;

- 6) „bateria lub akumulator przemysłowy” oznacza każdą baterię lub akumulator przeznaczony wyłącznie do celów przemysłowych lub zawodowych albo używany w jakimkolwiek typie pojazdu elektrycznego;
- 7) „odpady w postaci baterii lub akumulatorów” oznaczają każdą baterię lub akumulator, która(-y) stanowi odpad w rozumieniu art. 1 lit. a) dyrektywy 75/442/EWG;
- 8) „recykling” oznacza powtórne przetwarzanie materiałów odpadowych w procesie produkcyjnym w ich pierwotnym celu lub w innych celach, z wyjątkiem odzysku energii;
- 9) „unieszkodliwianie” oznacza każde z możliwych do zastosowania działań przewidzianych w załączniku II A do dyrektywy 75/442/EWG;
- 10) „przetwarzanie” oznacza każdą czynność przeprowadzoną na odpadach w postaci baterii i akumulatorów po przekazaniu ich do zakładu w celu posortowania, przygotowania do recyklingu lub przygotowania do unieszkodliwienia;
- 11) „urządzenie” oznacza każdy sprzęt elektryczny lub elektroniczny w rozumieniu dyrektywy 2002/96/WE, który jest w całości lub w części zasilany bateriami lub akumulatorami, albo jest przystosowany do tego rodzaju zasilania;
- 12) „producent” oznacza każdą osobę w Państwie Członkowskim, która bez względu na stosowaną technikę sprzedaży, w tym środki komunikacji na odległość w rozumieniu dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość⁽¹⁾, wprowadza po raz pierwszy do obrotu baterie lub akumulatory, w tym te wmontowane do urządzeń lub pojazdów, na terytorium tego Państwa Członkowskiego w ramach prowadzonej działalności zawodowej;
- 13) „dystrybutor” oznacza każdą osobę, która w ramach prowadzonej działalności zawodowej dostarcza baterie i akumulatory użytkownikowi końcowemu;
- 14) „wprowadzanie do obrotu” oznacza zaopatrywanie lub udostępnianie, odpłatnie lub nieodpłatnie, osobie trzeciej w obrębie Wspólnoty oraz obejmuje przywóz na obszar celny Wspólnoty;
- 15) „podmioty gospodarcze” oznaczają producentów, dystrybutorów, podmioty prowadzące działalność w zakresie zbiórki i recyklingu oraz inne podmioty prowadzące działalność w zakresie przetwarzania;
- 16) „elektronarzędzie bezprzewodowe” oznacza każde podręczne narzędzie zasilane baterią lub akumulatorem przeznaczone do wykorzystania w działalności serwisowej, budowlanej lub ogrodniczej.

Artykuł 4

Zakazy

1. Bez uszczerbku dla dyrektywy 2000/53/WE Państwa Członkowskie zakazują wprowadzania do obrotu:

- a) wszelkich baterii lub akumulatorów, które zawierają powyżej 0,0005 % wagowo rtęci, bez względu na to, czy są wmontowane do urządzeń; oraz
- b) baterii lub akumulatorów przenośnych, które zawierają powyżej 0,002 % wagowo kadmu, w tym tych, które są wmontowane do urządzeń.

2. Zakazu ustanowionego w ust. 1 lit. a) nie stosuje się do ogniw guzikowych z zawartością rtęci nie wyższą niż 2 % wagowo.

3. Zakazu ustanowionego w ust. 1 lit. b) nie stosuje się do baterii i akumulatorów przenośnych przeznaczonych do użytku w:

- a) systemach awaryjnych i alarmowych, w tym w oświetleniu awaryjnym;
- b) sprzęcie medycznym; lub
- c) elektronarzędziach bezprzewodowych.

4. Komisja poddaje przeglądowi wyłączenie, o którym mowa w ust. 3 lit. c), i przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie do dnia ... (*) wraz z, jeżeli uzna to za właściwe, odpowiednimi wnioskami, mającymi na względzie zakaz dotyczący kadmu w bateriach i akumulatorach.

Artykuł 5

Wprowadzanie do obrotu

1. Państwa Członkowskie nie mogą utrudniać, zakazywać lub ograniczać wprowadzania do obrotu na ich terytorium baterii i akumulatorów spełniających wymagania wynikające z niniejszej dyrektywy, powołując się na jej przepis.

2. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby baterie lub akumulatory niespełniające wymagań wynikających z niniejszej dyrektywy nie były wprowadzane do obrotu lub zostały z niego wycofywane.

Artykuł 6

Cel nadrzędny

Państwa Członkowskie dążą do zmaksymalizowania ilości selektywnie zbieranych odpadów w postaci baterii i akumulatorów, mając na względzie wpływ transportu na środowisko, oraz do zredukowania do minimum przypadków unieszkodliwiania baterii i akumulatorów w postaci niesegregowanych odpadów komunalnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 144 z 4.6.1997, str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/65/WE (Dz.U. L 271 z 9.10.2002, str. 16).

(*) Cztery lata od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 7

Systemy zbiórki odpadów

1. Państwa Członkowskie zapewniają działanie odpowiednich systemów zbiórki odpadów w postaci baterii i akumulatorów przenośnych. Takie systemy muszą być tak opracowane, aby:

- a) uwzględniając gęstość zaludnienia, umożliwiały użytkownikom końcowym usuwanie odpadów w postaci baterii lub akumulatorów przenośnych w łatwo dostępnym miejscu zbiórki położonym w ich najbliższej okolicy;
- b) nie pociągały za sobą żadnych kosztów dla użytkowników końcowych za usuwanie odpadów w postaci baterii lub akumulatorów przenośnych, ani nie wprowadzały obowiązku zakupu nowej baterii czy akumulatora;
- c) mogły być stosowane w powiązaniu z systemami, o których mowa w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2002/96/WE.

Artykułu 10 dyrektywy 75/442/EWG nie stosuje się do punktów zbiórki utworzonych w celu spełnienia wymogów określonych w lit. a) niniejszego ustępu.

2. Jeżeli systemy spełniają kryteria określone w ust. 1, Państwa Członkowskie mogą:

- a) zobowiązać producentów do stworzenia takich systemów;
- b) zobowiązać inne podmioty gospodarcze do uczestniczenia w takich systemach;
- c) utrzymać istniejące systemy.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, aby producenci baterii i akumulatorów przemysłowych lub działające w ich imieniu osoby trzecie nie mogli odmówić odbioru odpadów w postaci baterii i akumulatorów przemysłowych od użytkowników końcowych, bez względu na ich skład chemiczny i pochodzenie. Również niezależne osoby trzecie mogą zbierać baterie i akumulatory przemysłowe.

4. Państwa Członkowskie zapewniają, aby producenci baterii i akumulatorów samochodowych lub osoby trzecie stworzyli systemy zbiórki odpadów w postaci baterii i akumulatorów samochodowych od użytkowników końcowych lub z łatwo dostępnych miejsc zbiórki położonych w ich najbliższej okolicy, w przypadkach gdy zbiórka nie odbywa się w ramach systemów, o których mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/53/WE. W przypadku baterii i akumulatorów samochodowych pochodzących z prywatnych pojazdów niewykorzystywanych do celów komercyjnych, systemy takie nie mogą pociągać za sobą żadnych kosztów dla użytkowników końcowych usuwających odpady w postaci baterii lub akumulatorów, ani obowiązku zakupu nowej baterii czy akumulatora.

Artykuł 8

Instrumenty ekonomiczne

Państwa Członkowskie mogą stosować instrumenty ekonomiczne w celu upowszechniania zbiórki odpadów w postaci baterii i akumulatorów lub używania baterii i akumulatorów zawierających substancje mniej szkodliwe dla środowiska, na przykład poprzez zróżnicowane stawki podatkowe lub systemy kaucji. W takim przypadku Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o środkach związanych z wprowadzeniem w życie tych instrumentów.

Artykuł 9

Docelowe poziomy zbiórki

1. Do celów niniejszego artykułu „poziom zbiórki” dla danego Państwa Członkowskiego w danym roku kalendarzowym oznacza odsetek otrzymany z podzielenia wagi odpadów w postaci baterii i akumulatorów przenośnych zebranych zgodnie z art. 7 ust. 1 w tym roku kalendarzowym przez wagową średnią roczną sprzedaż baterii i akumulatorów przenośnych użytkownikom końcowym w tym Państwie Członkowskim w tym roku kalendarzowym oraz poprzednich dwóch lat kalendarzowych. Państwa Członkowskie obliczają poziom zbiórki po raz pierwszy za szósty pełny rok kalendarzowy następujący po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Bez uszczerbku dla dyrektywy 2002/96/WE dane liczbowe dotyczące rocznej zbiórki i sprzedaży obejmują baterie i akumulatory wmontowane do urządzeń.

2. Państwa Członkowskie muszą osiągnąć następujące minimalne poziomy zbiórki:

- a) 25 % do dnia ... (*)
- b) 45 % do dnia ... (**)

3. Państwa Członkowskie monitorują corocznie poziomy zbiórki zgodnie z systemem przedstawionym w załączniku I. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) 2150/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2002 r. w sprawie statystyk odpadów⁽¹⁾, Państwa Członkowskie przekazują Komisji odpowiednie sprawozdania w ciągu sześciu miesięcy od końca danego roku kalendarzowego. Sprawozdania te zawierają informację o sposobie uzyskiwania danych niezbędnych do obliczenia poziomu zbiórki.

4. Zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2:

- a) mogą być zawierane porozumienia przejściowe w celu usunięcia trudności, jakie napotyka Państwa Członkowskie w związku ze spełnianiem wymogów określonych w ust. 2, wynikających ze szczególnych uwarunkowań krajowych;

(*) Sześć lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(**) Dziesięć lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 332 z 9.12.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 783/2005 (Dz.U. L 131 z 25.5.2005, str. 38).

- b) do dnia ... (*) zostanie ustanowiona wspólna metodologia obliczania rocznej sprzedaży baterii i akumulatorów przenośnych użytkownikom końcowym.

Artykuł 10

Przetwarzanie i recykling

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby najpóźniej w dniu ... (**):

- a) producenci lub osoby trzecie stworzyli, z wykorzystaniem najlepszych dostępnych technik, systemy przetwarzania i recyklingu odpadów w postaci baterii i akumulatorów; oraz
- b) wszystkie możliwe do zidentyfikowania baterie i akumulatory zebrane zgodnie z art. 7 zostały poddane przetworzeniu i recyklingowi w ramach tych systemów.

Jednakże Państwo Członkowskie może, zgodnie z Traktatem, złożyć zebrane baterie lub akumulatory przenośne zawierające kadm, rtęć lub ołów w składowiskach ziemnych lub podziemnych, w ramach strategii mającej na celu stopniowe odchodzić od metali ciężkich lub w przypadku braku funkcjonującego rynku końcowego. Państwa Członkowskie informują Komisję o projektach środków zgodnie z dyrektywą 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych⁽¹⁾.

2. Przetwarzanie musi spełniać minimalne wymagania określone w załączniku III część A.

3. Najpóźniej w dniu ... (***) recykling będzie zgodny z celami recyklingu oraz ze związanymi z tym przepisami załącznika III część B.

4. Państwa Członkowskie przedstawiają sprawozdanie na temat poziomów recyklingu, osiągniętych w każdym roku kalendarzowym oraz na temat tego, czy cele określone w załączniku III część B zostały osiągnięte. Przekazują tę informację Komisji w ciągu sześciu miesięcy od końca danego roku kalendarzowego.

5. Załącznik III może być dostosowywany lub uzupełniany w celu uwzględnienia postępu technicznego lub naukowego zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2. W szczególności:

- a) szczegółowe przepisy dotyczące obliczania celów recyklingu dodane zostaną najpóźniej dnia ... (****); oraz
- b) minimalne cele recyklingu będą poddawane systematycznej ocenie oraz dostosowywane do najlepszych osiągalnych technik w świetle działań, o których mowa w ust. 1 akapit drugi.

(*) Jeden rok od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(**) Trzy lata od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(1) Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem o Przystąpieniu z 2003 r.

(***) Pięć lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(****) Czterdzieści dwa miesiące od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

6. Przed wystąpieniem z wnioskiem w sprawie zmian do załącznika III Komisja zasięga opinii odpowiednich zainteresowanych stron, w szczególności producentów, podmiotów prowadzących działalność w zakresie zbiórki, recyklingu, przetwarzania, organizacji działających w zakresie ochrony środowiska, organizacji konsumenckich i organizacji pracowników. Informuje ona komitet określony w art. 21 ust. 1 o wyniku tych konsultacji.

Artykuł 11

Unieszkodliwianie

Państwa Członkowskie zakazują unieszkodliwiania odpadów w postaci baterii i akumulatorów przemysłowych i samochodowych w składowiskach ziemnych lub poprzez spalanie. Jednakże pozostałości baterii i akumulatorów, które zostały poddane zarówno przetworzeniu, jak i recyklingowi zgodnie z art. 10 ust. 1 mogą być unieszkodliwiane w składowiskach ziemnych lub poprzez spalanie.

Artykuł 12

Wywóz

1. Przetwarzanie i recykling mogą być dokonywane poza terytorium danego Państwa Członkowskiego lub poza obszarem Wspólnoty, pod warunkiem że przesyłanie odpadów w postaci baterii i akumulatorów odbywa się zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar⁽²⁾.

2. Odpady w postaci baterii i akumulatorów wywożone poza obszar Wspólnoty zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 259/93, rozporządzeniem Rady (WE) nr 1420/1999 z dnia 29 kwietnia 1999 r. ustanawiającym wspólne zasady i procedury stosowane do wysyłki niektórych rodzajów odpadów do niektórych krajów nienależących do OECD⁽³⁾ i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1547/1999 z dnia 12 lipca 1999 r. określającym procedury kontrolne, na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 mającym zastosowanie do wysyłek niektórych rodzajów odpadów do niektórych krajów, do których nie ma zastosowania decyzja OECD C(92)39 wersja ostateczna,⁽⁴⁾ zalicza się na poczet wypełnienia zobowiązań i osiągnięcia celów określonych w załączniku III do niniejszej dyrektywy tylko wówczas, gdy istnieje niepodważalny dowód, że recykling został przeprowadzony zgodnie z warunkami w dużej mierze odpowiadającymi wymogom wynikającym z niniejszej dyrektywy.

3. Szczegółowe przepisy służące wykonaniu niniejszego artykułu ustanawia się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

(2) Dz.U. L 30 z 6.2.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2557/2001 (Dz.U. L 349 z 31.12.2001, str. 1).

(3) Dz.U. L 166 z 1.7.1999, str. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 105/2005 (Dz.U. L 20 z 22.1.2005, str. 9).

(4) Dz.U. L 185 z 17.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 105/2005.

Artykuł 13

Finansowanie

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby producenci lub działające w ich imieniu osoby trzecie ponosiły wszystkie koszty netto wynikające ze:

- a) zbiórki, przetwarzania i recyklingu wszelkich odpadów w postaci baterii i akumulatorów przenośnych, zebranych zgodnie z art. 7 ust. 1 i 2; oraz
- b) zbiórki, przetwarzania i recyklingu wszelkich odpadów w postaci baterii i akumulatorów przemysłowych i samochodowych, zebranych zgodnie z art. 7 ust. 3 i 4.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, aby przy wykonaniu ust. 1 unikano podwójnego obciążenia producentów w przypadku baterii lub akumulatorów zebranych w ramach systemów stworzonych zgodnie z dyrektywą 2000/53/WE lub dyrektywą 2002/96/WE.

3. Kosztów zbiórki, przetwarzania i recyklingu nie wykazuje się oddzielnie użytkownikom końcowym przy sprzedaży nowych baterii i akumulatorów przenośnych.

4. Producenci i użytkownicy baterii i akumulatorów przemysłowych oraz samochodowych mogą zawierać porozumienia określające postanowienia dotyczące finansowania, inne niż te określone w ust. 1.

Artykuł 14

Rejestracja

Państwa Członkowskie zapewniają, aby każdy producent był zarejestrowany.

Artykuł 15

Mali producenci

Najpóźniej do dnia ... (*) ustanawia się, w razie potrzeby, zasady *de minimis* w odniesieniu do stosowania art. 13 ust. 1 i art. 14.

Artykuł 16

Uczestnictwo

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszystkie podmioty gospodarcze oraz właściwe organy administracji

(*) Czterdzieści dwa miesiące od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

publicznej mogły uczestniczyć w systemach zbiórki, przetwarzania i recyklingu, o których mowa w art. 7 i 10.

2. Systemy te stosuje się również do produktów przywożonych z państw trzecich na zasadach niedyskryminacji. Należy je opracować w taki sposób, aby unikać ograniczeń w handlu i zniekształcenia konkurencji.

Artykuł 17

Informacje dla użytkowników końcowych

1. Państwa Członkowskie zapewniają, w szczególności poprzez kampanie informacyjne, aby użytkownicy końcowi byli w pełni poinformowani o:

- a) możliwym wpływie substancji stosowanych w bateriach i akumulatorach na środowisko i zdrowie ludzi;
- b) zaleceniu nieusuwania odpadów w postaci baterii i akumulatorów w formie niesegregowanych odpadów komunalnych i prowadzenia selektywnej zbiórki, tak aby ułatwić przetwarzanie i recykling;
- c) dostępnych dla nich systemach zbiórki i recyklingu;
- d) ich roli w przyczynianiu się do recyklingu odpadów w postaci baterii i akumulatorów;
- e) znaczeniu symbolu przekreślonego pojemnika na kółkach oraz symboli chemicznych Hg, Cd i Pb przedstawionych w załączniku II.

2. Państwa Członkowskie mogą wymagać od podmiotów gospodarczych przekazywania niektórych lub wszystkich informacji określonych w ust. 1.

Artykuł 18

Etykietowanie

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszystkie baterie, akumulatory i zestawy baterii były odpowiednio oznaczone symbolem przedstawionym w załączniku II.

2. Baterie, akumulatory i ogniwa guzikowe, zawierające powyżej 0,0005 % rtęci, powyżej 0,002 % kadmu lub powyżej 0,004 % ołowiu, należy oznaczyć symbolem chemicznym danego metalu: Hg, Cd lub Pb. Symbol wskazujący na zawartość metalu ciężkiego należy nadrukować poniżej symbolu przedstawionego w załączniku II. Musi on zajmować powierzchnię co najmniej jednej czwartej wielkości tego symbolu.

3. Symbol przedstawiony w załączniku II musi zajmować co najmniej 3 % największej powierzchni bocznej baterii, akumulatora lub zestawu baterii, osiągając maksymalne wymiary 5 x 5 cm. W przypadku ogniw cylindrycznych, symbol ten musi zajmować co najmniej 1,5 % powierzchni baterii lub akumulatora, osiągając maksymalne wymiary 5 x 5 cm.

4. W przypadku gdy wielkość baterii, akumulatora lub zestawu baterii jest taka, że symbol byłby mniejszy niż 0,5 x 0,5 cm, to baterii, akumulatora lub zestawu baterii nie trzeba oznaczać, ale na opakowaniu należy nadrukować symbol o wymiarach co najmniej 1 x 1 cm.

5. Symbole należy nadrukować tak, aby były one widoczne, czytelne i trwałe.

6. Wyłączenia spod wymogów etykietowania przewidzianych w niniejszym artykule mogą zostać udzielone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 21 ust. 2.

Artykuł 19

Krajowe sprawozdania z wykonania

1. Co trzy lata Państwa Członkowskie przesyłają Komisji sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszej dyrektywy. Jednakże pierwsze sprawozdanie obejmuje okres do dnia .. (*)

2. Sprawozdania sporządza się na podstawie kwestionariusza lub planu ustanowionego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 21 ust. 2. Kwestionariusz lub plan przesyłany jest Państwom Członkowskim na sześć miesięcy przed rozpoczęciem pierwszego okresu, który ma być objęty sprawozdaniem.

3. Państwa Członkowskie przedstawiają również sprawozdanie na temat wszelkich działań, które podejmują w celu zmniejszenia negatywnego oddziaływania baterii i akumulatorów na środowisko, w szczególności:

- a) działań w zakresie redukcji zawartości metali ciężkich i innych substancji niebezpiecznych w bateriach i akumulatorach, w tym dobrowolnych działań producentów;
- b) nowych technik recyklingu i przetwarzania;
- c) uczestnictwa podmiotów gospodarczych w systemach zarządzania środowiskiem;
- d) badań w tych dziedzinach; oraz
- e) środków służących promowaniu zapobiegania powstawaniu odpadów.

4. Sprawozdanie przedkłada się Komisji w ciągu dziewięciu miesięcy od końca trzyletniego okresu, do którego się ono odnosi, a w przypadku pierwszego sprawozdania najpóźniej dnia .... (**)

(*) Sześć lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(**) Osiemdziesiąt jeden miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

5. Komisja publikuje sprawozdanie z wykonania niniejszej dyrektywy oraz jej wpływu na środowisko i na funkcjonowanie rynku wewnętrznego, najpóźniej w terminie dziewięciu miesięcy od otrzymania sprawozdań od Państw Członkowskich zgodnie z ust. 4.

Artykuł 20

Przegląd

1. Komisja poddaje przeglądowi wykonanie niniejszej dyrektywy oraz wpływ jej przepisów na środowisko i na funkcjonowanie rynku wewnętrznego po otrzymaniu po raz drugi sprawozdań od Państw Członkowskich zgodnie z art. 19 ust. 4.

2. Drugie sprawozdanie, które Komisja publikuje zgodnie z art. 19 ust. 5, zawiera ocenę następujących aspektów niniejszej dyrektywy:

- a) zasadności podjęcia dalszych działań w zakresie zarządzania ryzykiem w odniesieniu do baterii i akumulatorów zawierających metale ciężkie;
  - b) zasadności minimalnych celów zbiórki ustanowionych w art. 9 ust. 2 dla wszelkich odpadów w postaci baterii i akumulatorów przenośnych oraz możliwości ustanowienia dalszych celów na kolejne lata, biorąc pod uwagę postęp techniczny i praktyczne doświadczenie nabyte w Państwach Członkowskich;
  - c) zasadności minimalnych wymogów w zakresie recyklingu określonych w załączniku III część B, biorąc pod uwagę informacje przekazywane przez Państwa Członkowskie, postęp techniczny i praktyczne doświadczenie nabyte w Państwach Członkowskich.
3. Jeżeli to konieczne, do sprawozdania załącza się wnioski w zakresie zmian odpowiednich przepisów niniejszej dyrektywy.

Artykuł 21

Procedura komitetu

1. Komisję wspiera komitet ustanowiony zgodnie z art. 18 dyrektywy 75/442/EWG.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem art. 8 tej decyzji.

Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 22

Sankcje

Państwa Członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa Członkowskie informują Komisję o tych przepisach najpóźniej do dnia ... (*) oraz informują ją niezwłocznie o ich wszelkich późniejszych zmianach.

Artykuł 23

Transpozycja

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia ... (*)

Przepisy przyjmowane przez Państwa Członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty wszystkich istniejących przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 24

Porozumienia dobrowolne

1. Pod warunkiem że cele ustanowione w niniejszej dyrektywie zostaną osiągnięte, Państwa Członkowskie mogą transponować przepisy określone w art. 7, 12 i 17 na mocy porozumień zawieranych pomiędzy właściwymi organami a zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi. Porozumienia takie muszą spełniać następujące wymagania:

- a) muszą być wykonalne;
- b) muszą określać cele oraz odpowiadające im nieprzekraczalne terminy ich osiągnięcia;
- c) muszą zostać opublikowane w krajowych dziennikach urzędowych lub w równym stopniu powszechnie dostępnym dokumencie urzędowym oraz muszą zostać przekazane Komisji.

2. Osiągnięte wyniki muszą być systematycznie monitorowane i zgłaszane właściwym organom i Komisji, a także udostępnione opinii publicznej na warunkach przewidzianych w porozumieniu;

3. Właściwe organy zapewniają, aby zbadano postępy osiągnięte w ramach porozumienia;

4. W przypadku niedotrzymania porozumienia, Państwa Członkowskie wprowadzają w życie odpowiednie przepisy niniejszej dyrektywy za pomocą przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych.

Artykuł 25

Uchylenie

Dyrektywa 91/157/EWG zostaje uchylona ze skutkiem od dnia ... (*)

Odesłania do dyrektywy 91/157/EWG obowiązują jako odesłania do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 26

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dniem jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 27

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

(*) Dwadzieścia cztery miesiące do daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

ZAŁĄCZNIK I

MONITOROWANIE WYKONANIA CELÓW ZBIÓRKI OKREŚLONYCH W ART. 9

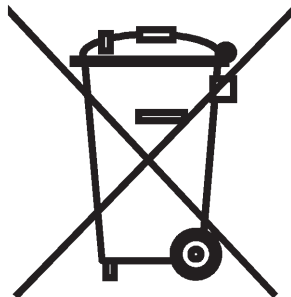
Rok	Gromadzenie danych		Obliczenia	Wymagania sprawozdawcze
X (*) + 1	-			
X + 2	Sprzedaż w roku 2 (S2)	-	-	
X + 3	Sprzedaż w roku 3 (S3)	-	-	
X + 4	Sprzedaż w roku 4 (S4)	Zbiórka w roku 4 (C4)	Poziom zbiórki (CR4) = $3 \cdot C4 / (S2 + S3 + S4)$ (Cel ustalony na 25 %)	
X + 5	Sprzedaż w roku 5 (S5)	Zbiórka w roku 5 (C5)	Poziom zbiórki (CR5) = $3 \cdot C5 / (S3 + S4 + S5)$	CR4
X + 6	Sprzedaż w roku 6 (S6)	Zbiórka w roku 6 (C6)	Poziom zbiórki (CR6) = $3 \cdot C6 / (S4 + S5 + S6)$	CR5
X + 7	Sprzedaż w roku 7 (S7)	Zbiórka w roku 7 (C7)	Poziom zbiórki (CR7) = $3 \cdot C7 / (S5 + S6 + S7)$	CR6
X + 8	Sprzedaż w roku 8 (S8)	Zbiórka w roku 8 (C8)	Poziom zbiórki (CR8) = $3 \cdot C8 / (S6 + S7 + S8)$ (Cel ustalony na 45 %.)	CR7
X + 9	Sprzedaż w roku 9 (S9)	Zbiórka w roku 9 (C9)	Poziom zbiórki (CR9) = $3 \cdot C9 / (S7 + S8 + S9)$	CR8
X + 10	Sprzedaż w roku 10 (S10)	Zbiórka w roku 10 (C10)	Poziom zbiórki (CR10) = $3 \cdot C10 / (S8 + S9 + S10)$	CR9
X + 11	itd.	itd.	itd.	CR10
itd.				

(*) Rok X jest rokiem obejmującym datę wymienioną w art. 23.

ZAŁĄCZNIK II

OZNACZANIE BATERII, AKUMULATORÓW I ZESTAWÓW BATERII DO SELEKTYWNEJ ZBIÓRKI

Symbolem wskazującym na „selektywną zbiórkę” wszystkich baterii i akumulatorów jest przekreślony symbol pojemnika na kółkach przedstawiony poniżej:

—

ZAŁĄCZNIK III

SZCZEGÓŁOWE WYMAGANIA DOTYCZĄCE PRZETWARZANIA I RECYKLINGU

CZĘŚĆ A: PRZETWARZANIE

1. Przetwarzanie obejmuje co najmniej usunięcie wszelkich cieczy i kwasów.
2. Przetwarzanie i wszelkie magazynowanie, w tym magazynowanie tymczasowe, w zakładach przetwarzania powinno odbywać się w miejscach o nieprzepuszczalnych nawierzchniach oraz odpowiednich odpornych na warunki pogodowe pokryciach lub w odpowiednich pojemnikach.

CZĘŚĆ B: RECYKLING

3. Za pomocą procesów recyklingu muszą zostać osiągnięte następujące minimalne cele recyklingu:
    - a) recykling 65 % średniej wagi baterii i akumulatorów ołowiowo-kwasowych, w tym recykling zawartości ołowiu w najwyższym, technicznie możliwym do osiągnięcia stopniu przy jednoczesnym unikaniu nadmiernych kosztów;
    - b) recykling 75 % średniej wagi baterii i akumulatorów niklowo-kadmowych, w tym recykling zawartości kadmu w najwyższym, technicznie możliwym do osiągnięcia stopniu przy jednoczesnym unikaniu nadmiernych kosztów; oraz
    - c) recykling 50 % średniej wagi innych odpadów w postaci baterii i akumulatorów.
-

UZASADNIENIE RADY

I. WPROWADZENIE

Komisja przyjęła swój wniosek ⁽¹⁾ dotyczący nowej dyrektywy w sprawie baterii i akumulatorów w listopadzie 2003 r.

Parlament Europejski przyjął swoją opinię w pierwszym czytaniu w kwietniu 2004 r.

Komitet Regionów przyjął swoją opinię w kwietniu 2004 r. ⁽²⁾ Komitet Społeczno-Ekonomiczny przyjął swoją opinię w kwietniu 2004 r. ⁽³⁾

Rada przyjęła swoje wspólne stanowisko w dniu 18 lipca 2005 r.

II. CEL WNIOSKU

Zgodnie z art. 8 decyzji nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiającej szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽⁴⁾, celem proponowanej dyrektywy jest:

- ograniczenie unieszkodliwiania odpadów w postaci baterii i akumulatorów,
- zmniejszenie wielkości produkcji baterii i akumulatorów niebezpiecznych, oraz
- podwyższenie poziomu zbiórki i recyklingu odpadów w postaci baterii i akumulatorów.

III. ANALIZA WSPÓLNEGO STANOWISKA

1. Uwagi ogólne

We wspólnym stanowisku uwzględniono większość poprawek Parlamentu Europejskiego zgłoszonych w pierwszym czytaniu, czy to w brzmieniu dosłownym, częściowo czy co do istoty. W szczególności obejmuje ono poprawki do pierwotnego wniosku Komisji, który zaostrzyłby obecne ograniczenia dotyczące stosowania metali ciężkich w bateriach i akumulatorach, spowodowałby dokonanie przeglądu potrzeby rozszerzania tych ograniczeń, usunąłby wymóg monitorowania komunalnych odpadów stałych oraz podstawowych celów zbiórki dotyczących uprzednich danych w zakresie sprzedaży.

Jednakże kilka poprawek nie zostało w nim uwzględnione, ponieważ Rada w uzgodnieniu z Komisją uznała, że nie są one konieczne i/lub są niepożądane. W szczególności Rada zgodziła się z Komisją, że:

- poprawka 9 jest nie do przyjęcia, ponieważ byłaby sprzeczna z dyrektywą 2002/96/WE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego („dyrektywa WEEE”),
- poprawki 2, 6, 18, 19, 41, 54, 63 i 65 nie są konieczne oraz potencjalnie mylące lub trudne do wprowadzenia w życie,
- poprawki 39, 45, 77, 92 i 101 są niewykonalne,
- poprawki 32 i 55 dotyczą zagadnień (systemów depozytowych i finansowania kampanii informacyjnych), których regulowanie na poziomie Wspólnoty nie jest właściwe,
- poprawki 25, 67 i 68 są nie do przyjęcia, ponieważ niewłaściwym jest dążenie do uregulowania ogniw paliwowych za pomocą proponowanej dyrektywy.

We wspólnym stanowisku uwzględnia się również poprawki inne niż przewidziane w opinii Parlamentu Europejskiego zgłoszone w pierwszym czytaniu. Następujące części opisują najważniejsze zmiany. Ponadto istnieje projekt poprawek mających na celu wyjaśnienie tekstu lub zapewnienie ogólnej spójności dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 96 z 21.4.2004, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. C 121 z 30.4.2004, str. 35.

⁽³⁾ Dz.U. C 117 z 30.4.2004, str. 5.

⁽⁴⁾ Dz. U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

2. Przedmiot, zakres i definicje (art. 1, 2 i 3)

Wspólne stanowisko jest częściowo spójne z poprawkami 7 i 8 Parlamentu Europejskiego, jako że podobnie sformułowane **cele** dyrektywy pojawiają się w motywie 4.

Artykuł 2 jest zasadniczo spójny z poprawką 10, jako że wyjaśnia on proponowane wyłączenie dla baterii i akumulatorów wojskowych oraz wyłączyłby z **zakresu** dyrektywy baterie i akumulatory wykorzystywane w sprzęcie przeznaczonym do wysłania w kosmos. Brzmienie wyłączenia dotyczącego baterii i akumulatorów wojskowych jest spójne z art. 296 ust. 1 lit. b) Traktatu.

Artykuł 2 stanowi również, że dyrektywa miałaby zastosowanie bez uszczerbku dla dyrektywy w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji („dyrektywa ELV”) oraz dla dyrektywy WEEE.

Definicje określone w art. 3 są w pełni spójne z poprawkami: 11, 12, 14, 16 i 21.

Podobnie jak w poprawce 85, celem definicji we wspólnym stanowisku jest uniknięcie pokrywania się definicji trzech typów baterii i akumulatorów (przenośnych, przemysłowych i samochodowych). Mają one również na celu zapewnienie, że definicje wspólnie obejmują wszystkie baterie i akumulatory. Jednakże we wspólnym stanowisku raczej kategoria „przenośne” niż „przemysłowe” jest kategorią domyślną. We wspólnym stanowisku uproszczono również definicje poprzez skreślenie przykładów baterii i akumulatorów przenośnych oraz przemysłowych. Rozszerzona lista przykładów pojawia się w miejsce motywów 8 i 9. We wspólnym stanowisku wyjaśnia się również, że baterie i akumulatory przenośne muszą być szczelnie zamknięte.

Definicja „producenta” jest częściowo spójna z poprawką 20, jako że obejmuje ona wszystkie baterie i akumulatory wmontowane do urządzeń. Rada uprościła definicję, tak aby zapewnić, że w odniesieniu do każdej baterii wprowadzonej do obrotu w Państwie Członkowskim, istnieje w tym państwie łatwy do zidentyfikowania producent. Jest to niezbędne dla osiągnięcia skuteczności zasady odpowiedzialności producenta.

Wspólne stanowisko nie jest spójne z poprawką 22. Nie zawiera ono już definicji „zamkniętego systemu obiegu”, ponieważ w dyrektywie nie używa się już tej koncepcji. Jednakże inne przepisy zawarte we wspólnym stanowisku poświęcają uwagę temu zagadnieniu leżącemu u podstaw poprawki wyjaśniając, że niezależne strony trzecie mogą również zbierać baterie i akumulatory dla celów recyklingu.

We wspólnym stanowisku zawarto trzy nowe definicje w zestawieniu porównawczym z pierwotnym wnioskiem Komisji, aby wyjaśnić znaczenie pojęć „wprowadzanie do obrotu”, „podmioty gospodarcze” oraz „bezzprzewodowe elektronarzędzie”.

3. Metale ciężkie (art. 4)

Wspólne stanowisko jest częściowo spójne z poprawkami 23 i 82 Parlamentu Europejskiego, jako że przewiduje ono **zakaz dotyczący kadmu**, z zastrzeżeniem wyłączeń, oraz przegląd, którego celem jest rozważenie rozszerzenia zakazu. Jednakże zakaz dotyczący kadmu nie miałby wstępnie zastosowania do bezprzewodowych elektronarzędzi. Nie istniałyby żadne ograniczenia w zakresie stosowania ołowiu. Ponadto szczególnie przegląd, o którym mowa w art. 4, miałby zastosowanie jedynie do bezprzewodowych elektronarzędzi (pomimo iż art. 20 ust. 2 lit. a) stanowi w kategoriach ogólnych o dalszym przeglądzie potrzeby kolejnych ograniczeń w zakresie używania metali ciężkich).

W konsekwencji, wspólne stanowisko nie zawiera żadnych **wymogów** wobec Państw Członkowskich **dotyczących monitoringu** w odniesieniu do komunalnych odpadów stałych. Jest to spójne z poprawkami 1 i 26.

4. Zbiórka (art. 6–9 oraz załącznik I)

Artykuł 6 wspólnego stanowiska ustanawia całościową zasadę (polegająca na maksymalizowaniu osobnej zbiórki baterii i akumulatorów i na minimalizowaniu ich unieszkodliwiania). Zastępuje ona koncepcję **zamkniętego systemu obiegu** przewidzianego w pierwotnym wniosku Komisji. Wspólne stanowisko nie jest zatem spójne z poprawką 27 Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 7 zmierza do wyjaśnienia wymogów minimalnych dotyczących **systemów zbiórki** baterii i akumulatorów oraz elastyczności Państw Członkowskich w celu uwzględnienia uwarunkowań krajowych oraz istniejących uzgodnień. Wyłączyłby on punkty zbiórki z wymogów dotyczących zezwolenia. Jest to spójne z celami poprawek 28, 108 oraz 30, 51 i 109, ale sprzeczne z celami poprawek 29 i 47 (ponieważ wymóg dotyczący użytkowników końcowych, aby korzystali z urządzeń do zbiórki byłby niewykonalny).

Artykuł 9 wyznacza **cele zbiórki** oraz zapewnia pełnomocnictwo ogólne do ustanawiania porozumień przejściowych z zastosowaniem procedury komitologii. (Zastępuje to raczej kompleksowe przepisy dotyczące odstępstw od celów zbiórki oraz dostosowań do nich określonych w art. 14 pierwotnego wniosku Komisji.) Jest to częściowo spójne z poprawkami 34–37 oraz spójne z celami poprawek 66 i 69–76, jako że ustala on cele zbiórki na podstawie danych dotyczących sprzedaży, brak jest określonego celu zbiórki w odniesieniu do baterii kadmowo-niklowych, a procedura wyłączeń jest bardziej przejrzysta.

Państwa Członkowskie musiałyby zapewnić osiągnięcie wskaźnika zbiórki równego 25 % sprzedaży w okresie 4 lat od transpozycji dyrektywy. Cel zbiórki wzrósłby do 45 % w 8 lat po transpozycji. W celu zapewnienia równych szans, wspólna metodologia obliczania danych dotyczących sprzedaży musiałaby zostać ustanowiona z zastosowaniem procedury komitologii. Tabela w załączniku I zawiera wyjaśnienia dla Państw Członkowskich dotyczące przedmiotu, terminu i sposobu dokonywania obliczeń.

5. **Przetwarzanie, recykling i unieszkodliwianie (art. 10–12 oraz załącznik III)**

Wspólne stanowisko zmienia układ przepisów dotyczących przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania, w szczególności poprzez przeniesienie wymogów i celów recyklingowych do nowego załącznika III. Jest to właściwe z uwagi na możliwość dokonania zmiany szczegółowych wymogów i celów z zastosowaniem procedury komitologii w świetle osiągnięć naukowych i postępu technicznego.

Zakres, terminologia i przepisy dotyczące komitologii zawarte w art. 10 są w dużym stopniu spójne z poprawkami 43, 99 i 100 Parlamentu Europejskiego. Wspólne stanowisko jest również częściowo spójne z poprawkami 38 i 120, 40 i 95, jako że motywy zawierają wyjaśnienie znaczenia najlepszej dostępnej technologii, istnieją wspólne przepisy dotyczące przetwarzania i recyklingu, a załącznik III zawiera wymóg usunięcia kadmu i ołowiu podczas recyklingu w najwyższym, technicznie możliwym do osiągnięcia stopniu, unikając jednocześnie nadmiernych kosztów.

Ponadto we wspólnym stanowisku wyjaśnia się, że zakaz unieszkodliwiania baterii i akumulatorów samochodowych i przemysłowych w składowiskach ziemnych ma zastosowanie wyłącznie do całych baterii, a nie do ich pozostałości. Pod pewnymi warunkami zezwalałoby to na unieszkodliwianie zebranych baterii przenośnych zawierających metale ciężkie w ramach strategii mającej na celu stopniowe odchodzenie od metali ciężkich lub gdy żaden faktycznie działający rynek końcowy jest niedostępny, co jest częściowo spójne z poprawką 33. We wspólnym stanowisku obniża się cele recyklingowe dla baterii i akumulatorów innych niż niklowo-kadmowe i ołowio-kwasowe z 55 % do 50 %.

6. **Finansowanie (art. 13–15)**

Celem wspólnego stanowiska jest wyjaśnienie zakresu odpowiedzialności finansowej producentów baterii. Stanowi ono w szczególności, że nie powinno dochodzić do nakładania podwójnych obciążeń na producentów, którzy uczestniczą w systemach utworzonych na mocy dyrektywy ELV i WEEE. Poprzez zapewnienie dołożenia starań zmierzających do unikania wzajemnego nakładania się różnych systemów, jest ono spójne z celem poprawki 46 Parlamentu Europejskiego. Jest ono również spójne z poprawkami 44 i 112, ponieważ przewiduje ono wyraźnie finansowanie kosztów zbiórki przez producentów oraz zakazuje dostrzegalnych opłat dla użytkowników.

We wspólnym stanowisku zawarto jedynie wymagania minimalne tak, aby zapewnić elastyczność systemom krajowym. Nie ma wyraźnych przepisów w zakresie odpadów historycznych. Nie jest ono zatem spójne z poprawkami 48–50 ani z poprawką 103. Jednakże art. 13 miałby zastosowanie do wszystkich baterii, które stały się odpadami po transpozycji dyrektywy, bez względu na czas wprowadzenia ich do obrotu.

W celu zapewnienia większej elastyczności, art. 15 umożliwiłaby ustanowienie zasad *de minimis* w odniesieniu do producentów poprzez zastosowanie procedury komitologii, jeżeli stosowanie przepisów dotyczących odpowiedzialności producentów stwarzałoby praktyczne problemy w przypadku producentów wprowadzających do obrotu bardzo małą ilość baterii lub akumulatorów.

7. Informacje dla użytkowników końcowych (art. 17 i 18 oraz załącznik II)

We wspólnym stanowisku nie uwzględnia się najistotniejszych poprawek dotyczących informacji dla użytkowników końcowych innych niż te, które są niezbędne do nadania skuteczności, w całości lub w części, poprawkom 4, 52, 53, 56, 57, 59–62, 64 i 78–81 Parlamentu Europejskiego. Nie uwzględniono w nim poprawek 5 ani 58, ponieważ Rada nie uważa za właściwe, aby wymagać etykietowania w celu wskazania pojemności baterii i akumulatorów.

8. Sprawozdanie i przegląd (art. 19 i 20)

We wspólnym stanowisku oddziela się wymogi dotyczące sprawozdawczości i przeglądu. W konsekwencji, w dyrektywie byłby wymieniony tylko jeden przegląd ogólny, podczas gdy składane byłyby regularne sprawozdania z wykonania dyrektywy.

9. Pozostałe

Ponadto we wspólnym stanowisku:

- w miejsce ogólnych i nieskutecznych nawoływań do upowszechniania usprawnionych działań na rzecz środowiska zawartego w art. 5 i 17 pierwotnego wniosku Komisji wprowadza się konkretne wymogi sprawozdawcze w art. 19 ust. 3 oraz ogólną zachętę w preambule (co jest częściowo spójne z poprawką 24 Parlamentu Europejskiego),
- nieznacznie różnicuje się datę transpozycji (art. 23), oraz
- wprowadza się ograniczenia zakresu dobrowolnych porozumień dotyczących systemów zbiórki, wywozu oraz informacji dla użytkowników końcowych (art. 24).

IV. WNIOSEK

Rada wyraża przekonanie, że wspólne stanowisko przedstawia zrównoważony pakiet środków przyczyniających się do ochrony środowiska nie powodując przy tym powstawania nieuzasadnionych społecznych i ekonomicznych kosztów. Rada z niecierpliwością oczekuje na konstruktywną dyskusję z Parlamentem Europejskim w celu szybkiego przyjęcia dyrektywy.
